

## NAŠ ČOLNIČ POGUBE OTMIMO

Ti verzi so izpisani na nagrobniku pesnika Simona Gregorčiča in obenem ponazorjeni z reliefom čolnarja in čolna.



Najbrž Slovenci ne premoremo tako presunljivo in milo izpovedanega domotožja po prvinskem, skladnem, srečnem in polnem življenju, (ki je mogoče) tam nekoč, daleč, kakor ga je izpovedal Simon Gregorčič.

Planinski raj, Gregorčičev Eden, vrt, ki ga je zasadil Gospod .... Naše sodbe niso nikoli popolnoma pravične; zadnja gre Bogu, ki nas ljubi in edini pozna. **Bolje je dobro misliti o vsem in trpeti, kot snovati zlo v srcu**, ki je za nas

poslednji zaklad in poslednje upanje. /M. Ghandi/Védenje – znanje je lahko škodljivo. Človek je nestanoviten, ošaben, sebičen, nagnjen k slabemu in **išče opravičila za svoje slabo ravnanje pri drugih**. Vsaka stvar se da obrniti v zlo. Znanost v rokah pokvarjencev je prekletstvo za človeštvo .... Izvirni) greh: Ne sprejeti človeške omejenosti: biti samo duh, biti samo snov, hoteti biti vse in povsod hkrati, **ne priznati poleg sebe drugega za enakovrednega**. Kaj ne pomeni to hoteti **biti kakor Bog, hoteti biti Bog**? Zadnjih dvesto let je bil evropski človek, ki se je razglašal za naprednega, prepričan, da se bo s svojim razumom dokopal do pednjih skrivnosti stvarstva in v končnem in omejenem svetu ostvaril neskončnost. **Pretrgal je zvezo z Bogom, množicam razglašal svobodo in začel brezobzirno in parazitsko izkoriščati naravo. Notranje neskladje se je preneslo navzven. Stvari so se mu začele upirati. Skušnjava je vdrla tudi v Cerkev**. V drugi polovici prejšnjega stoletja je na Slovenskem postajala teologija tudi za kmečke sinove vse manj zanimiva; **vedno bolj so se usmerjali v naravoslovne in pravne vede. Naš razumnik Linhart je obžaloval, da se prevaja sv. pismo, ker da ta knjiga ljudem ne more prinesiti sreče** (čeprav se je zaradi jezika tega veselil). Drugi naši omikani možje (Mencinger, Detela) so spopad med starimi in novimi nazori vzdržali. **Pretres je bil hud, tudi duhovniki, začeni z Vodnikom, so ga doživljali. Izmirjanje protislovij (navideznih) je bilo zelo boleče**. Prvi del Gregorčičeve pesmi Človeka nikar je sicer mogoče razumeti

brez znanstvenega aparata 19. stol. tudi z nazori Tomaža Akvinca, **a ostane dejstvo, da oddaljenost od Boga v okolju in vsa hudičeva slepila terjajo od tistega, ki hoče ostati zvest še več napora (prvi upornik je že človekova narava)**. Gregorčič se takole izpoveduje: "Nikjer je stalne ni stvari", in na koncu - " ... trpeti, med dvomi, zmotami viseti". Po mnenju starih Grkov tragika izvira iz pomankanja etične zavesti (morale) pri človeku in iz njegove nezmožnosti priti do dna človekovi usodi (slepota). **Misel, da tragično izvira iz spora med ljudmi in zanje neugodnimi okoliščinami je prinesel evropski racionalizem!** Krščansko gledano je tragično, **če človek na mesto, ki gre edino Bogu, postavi sebe ali karkoli ustvarjenega in ne pristane na razmerja, ki jih je do Boga, človeka in sveta imel Jezus Kristus. Zgolj materialni svet postane vedno bolj zatohel in dušljiv. Optika duha se skrivi. Življenje ni več praznik, ampak suženjstvo v razglašani in zlorabljeni svobodi. Tako vzdušje se lahko občasno in na posameznih mestih pojavi tudi znotraj skupnosti verujočih**. Ali ni bila Baragova odločitev, da zapusti Kranjsko spricho zatohlosti njenega podnebja priložnost, da se je Božje kraljestvo dalo drugim? .....

*/Misli iz nagovora +Branka Melinka ob 80 letnici Gregorčičeve smrti*

## Praznik Vseh svetih – klic v obljubljeno domovino



Ko v veri gledamo »naš čolnič življenja« nas navdaja upanje, da ob toliki množici srečnih bratov in sester, razglašanih in nerazglašanih svetnikov, ostaja mesto pristana tudi za nas. Zdaj s tega mesta, ko še potujemo , pa tudi i po molitvi in daritvi svete maše ohranjamo vez. Ko zaupamo v Jezusovo zagotovilo **»v hiši mojega Očeta je mnogo bivališč!«** kljub različnim in otežujočim okoliščinam, **verujemo v vsezveličavno Božjo voljo**.

Na drugem mestu nam Jezus zagotavlja **»nisem prišel, da bi svet obsodil, ampak da bi svet zveličal ...«**